

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

Συνδρομή	ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	Πασα εἰς τὴν ἀποστολὴν
Ἔτησία . . . Δρ. 4	ἀποφθόρων λογίων καὶ	Γραμμῆς — «ΔΥΓΗΣ
Ἑξαμηνος . . . » 250	ἐπιστημῶν	Χαλκίδα
Ἐξωτερικοῦ . αρ. χ 4		

ΕΤΟΣ Α ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ 8

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Φύσι καθυδουσα. Κρη θυγ-
σκουσα

Ἐκαστὴ ὥρα τοῦ ἔτους ἔχει τὰς καλ-
λονάς της.

Ἡ φύσις διαφέρει εἰς ἑκάστην αὐτῶν
λαμβάνει μεταβολὰς, καὶ θαυμάσιος ἡ χεὶρ
τοῦ δημιουργοῦ παρέχει αὐτῇ πάντοτε τὴν
ζωὴν τὴν τόσῳ θελητηρώδη ἐν τῇ ἀπει-
ρία τῆς ἀγαθότητός του, τὴν ἐπισυρου-
σαν τὴν εὐγνωμασύνην, τὰς εὐλογίας τῶν
δυντων.

Ἄλλ' ὡς ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ἡ τῆς φύσεως περικαλλῆς δὲν μένει ἀμε-
τάβλητος, ἡ αὐτὴ πάντοτε.

Τὸ ἔαρ ἰδετε τὸ πᾶν γελοῖον, περιβαλ-
λόμενον τὴν στολὴν αὐτοῦ τὴν χαρμοσύ-
τως ἐορτάσιμον. Εὐβαλῆς ἡ γλῶσσος τῶν
λειμώνων καὶ τῶν πεδιάδων μαργαριτώδης

ἐκ τῆς πρωϊνῆς δρόσου ποασινίζει· ἀκού-
σατε τὸ ἠδύμολλον μινύρισμα τῶν ἡρέμα
κυλιομένων ρυάκων ὑπὸ τὴν ἀκροαρῆ
τῶν δένδρων σιάν. Ἴδετε τοὺς κήτους
βεβαρυμένους ἐκ παικίλοχρόνιον ἀργυρολα-
πτῶν ἀνθέων μυρίας θαλασσομοίβας ἀναδί-
δοντας εὐσυχίας συμμιγνυομένας μετὰ τῶν
ἀηδόνων τοῦ ἄστια τὰ ἀποδημητικὰ πτη-
νὰ περιχαρῆ ἐκ τῶν ψυχραίνουμένων με-
ρῶν, εἰς ἃ τὸν χειμῶνα κατέφυγον, ἐ-
πανέρχονται ἤδη ἐπιχαρίτως ψάλλοντα,
ἐξυμνοῦντα μετὰ τὰς τερψιθύμου φωνὰς τῶν
τὴν ἀγαθότητα τοῦ ὕψιστου.

Τὸ πᾶν τέλος ὀφείσκει ἐξ ἡδονῆς πρὸ
τῆς ἀσιλλήπτου μεγαλοπρεπείας, τῆς μα-
γείας ταύτης τῆς φύσεως τῆς ἐαρινῆς ἐ-
ποχῆς, καὶ τὸ πᾶν μυρίας ἐκπέμπει εὐλο-
γίας πρὸς τὸν Δημιουργόν.

Τὸ θέρος! ζωηρότερον ἡ φύσις σφρίγγος
προσκτάται· αἱ λαμπραὶ νύκτες αὐτοῦ
ἐνέχουσι τὴν ἀπείρως θελητηρώδες, τὸ

ἀπείρως μεγαλοπρεπές. Ἐξέλθετε εἰς τοὺς χρυσιζούσας ἀγροὺς καρπῶν δημητριακῶν κατασπύρους καὶ εὐλογήσατε τὸν πανάγαθον δοτήρα. Ἴδετε πανταχοῦ τὴν χαρὰν, τὴν ζωὴν τὴν κίνησιν ὑπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε ἐξυψωθείσαν.

Ἴδετε τὴν φύσιν σπάταλον ἐκ καλλο- νῆς καὶ θαυμάσατε τὸν Δημιουργόν. Ἄκουσατε τὰ πτηνὰ ψάλλοντα, τὸν τέτιγα διαρκῶς τερετίζοντα εἰς τὰ σκιερά τῶν δένδρων φυλλώματα. Ἴδετε ἀργυρόστιχτον τὸν οὐράνιον θόλον, τὴν σελήνην γήρσαν καταυγάζουσαν διὰ τῶν θωπευ- τικῶν ἀργυροχρῶν ἀκτίνων τῆς τὸ πᾶν καὶ ὑμνήσατε τὸν ὕψιστον.

Ἡ φύσις καταχρᾶται τῶν καλλωνῶν τῆς, πλὴν ἡ κατάχρησις αὐτῆ προδίδει τὴν βραχυτάτην διάρκειαν αὐτῶν. Νομίζει τις ὅτι ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ παντός μετὰ μετριότητος δεικνυμένη ἐπὶ μακρῶν θά παροεταίετο. Πλὴν ἐγγίζει τὸ θάμνωδες φθινοπωρῶν! Καὶ ἤδη ἀτενίστατε πρὸς αὐτὸ τὸ θέρος ἐκπνέει. Ἡ φύσις ἀποκα- μέουσα ἐν τῇ ἀρρήτῳ ἀπολαυστικῇ ἐκείνῃ ζωῇ βαίνει πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν.

Τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων με- μελαγχολικὸν ψίθυρον καταπίπτουσι. Οἱ κηποι ἀποβίλλουσι ὅλον ἐν τῷ ἀνθιγῶν, οἱ κάλυκός των ὑπὸ τοῦ βορρᾶ ριπίζομε- νοὶ καταπίπτουσι κοσμοῦντες ὡς νύμφην τὴν κοιμωμένην φύσιν. Τὰ ττηνὰ ἀπο- δημοῦσι περίλυπα εἰς θερμότερα κλίμα- τα, καὶ αἱ γλυ εἶαι ἐκείνων φωναί, αἵτινες πύσιν ζωὴν πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν πᾶν ἐνέδι- δον δὲν ἀκούονται πλέον. Τὸ γελᾶν τοῦ οὐράνου ἐξαφανίζεται καλυπτόμενον ὑπὸ τῷ ἡρέμα ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἀνελισσομέ- νων μελανῶν, δακρυοῦσῶν πρὸ τῆς ἐρη- μώσεως ταύτης τῆς φύσεως. Τὸ οὐράνιον στερέωμα θοηεῖ, καὶ ἐκ τῶν μελανῶν ἐκείνου ὀφθαλμῶν φλόγες ἐξέρχονται διαυ- λακῶννεται τὸ χάος.

Τὸ πᾶν γυμνοῦται, τὸ πᾶν διάγει τὴν νυσταλέαν ζωὴν κεκοπιαικῶς ἐν τῇ ἐργη- γορῷ ταύτῃ. Ὀλίγον εἰσέτι καὶ ἡ φύ- σις ἐφησυχάζει. Δίκην σαββάνου μελαγ- χολικῆ σκιά καλύπτει, ἐξαφανίζει τὸ ἀκα- θεκτον πρὸ ὀλίγου σφρίγος αὐτῆς ἡρέμα

νεκροποιούμενον, πλὴν ἡ φύσις δὲν θνή- σκει. Ὁ ὕπνος αὐτῆς δὲν εἶνε αἰώνιος. Καθεύδει ἀποκαμύουσα ἐν τῇ μεγαλοπρε- πεῖ ζωοδότιδι ἐξεγέρσει τῆς, ὅπως ἀνα- κτήσασα τὰς ἀπολεσθείσας δυνάμεις τῆς ἐξεγερθῆ βραδύτερον μετὰ πλείονος λαμ- προτητος. Ὁ ὕπνος αὐτῆς εἶνε ἐφήμερος. Τὴν χαρὰν διαδέχεται ἡ θλίψις, τὸ πᾶν προαγγέλλει τὴν βαρυτάτην ἐκείνης ἀνά- παυσιν. Ὁ ὕπνος αὐτῆς μοιάζει πρὸς τὸν θάνατον κόρης. Ἴδετε ἐκεῖ παρθέον ἀγ- γελον, κάλλος ὄνειοῦδες, ποιητικὴν ὑ- παρξιν σφριγῶσαν ἐν τῇ ἀνοίξει τῆς ζωῆς καὶ ἤδη σγαλῶ τῷ βήματι χωροῦσαν πρὸς τὸν θάνατον. Ἴδετε τὸ αἰθέριον ἐκεῖ- νο πλάσμα, τὴν ἐπέαστον νύμφην ζωτι- κάς πρὸ ὀλίγου δυνάμεις παρέχουσαν, καὶ ἤδη τὴν ἰδίαν ζωὴν ἀνεπαρκῆ συγκρατοῦ- σαν ὁμοιάζει τὴν φύσιν. Γήρσα, ἀπασ- τράπτουσα ἐκ χαρᾶς διήλθε τὰς λαμπρὰς δυο τῆς ζωῆς τῆς ἐποχᾶς καὶ ὡς ἐκείνη ἀνθηρὰ εἰσέτι, ἐκουράσθη, ἀπέναυσε, καὶ ἤδη βαίνει πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν. Διάγουσα ἤδη τὴν νυσταλέαν τὴν μόλις συγκρατοῦ- μένην ζωὴν εὐρίσκεται εἰς τὸ μεταίχιμιον αὐτῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐν βήμα εἰσέτι καὶ ἡ περικαλλῆς, ἡ αἰθερία κόρη νεκροῦ- ται, ὡς ἡ φύσις μαραίνεται.

Ἴδετε τὴν χρυσιζούσαν κόμην αὐτῆς, τοὺς ἀπείρους τὸ πᾶν λαμπρύνοντας ἐν ἐ- κείνῃ βροστρύγου τῆς πίπτουτας ὡς ἡ μα- σαίνεμένη φθινοπωρινὴ πόα. Ἴδετε τὰς πορφυρίζουσας πρὸ ὀλίγου ἐκείνης παρειᾶς, κοσμουμένους μετὰ τοῦ θανάτου τὸ χρῶμα. Ἴδετε τὰ ὄνειρώδη τὰ περικαλλῆ θέληγ- τρα αὐτῆς ἐξαφανιζόμενα ὡς τὸ πᾶν ἐν τῇ φύσει μαραίνεται, καὶ θλίψις καὶ κα- τήφεια καταλαμβάνει αὐτήν. Προαγγέ- λουσι τὸν αἰώνιον ὕπνον. Καὶ ἡ κόρη θρη- νεῖ καὶ δάκρυα ἐπὶ τὰς σκελετώδεις αὐ- τῆς παρειᾶς κυλίνονται, ὡς δάκρυα τὰ μελανὰ νέφη σταλάζουσι ἐπὶ τὴν σκελε- τώδη τῆς φύσεως περιβολήν.

Διάγει ἡ ἀνθηρὰ κόρη τὸ φθινοπωρῶν τῆς ζωῆς. Πλὴν . . . ἐπέρχεται ὁ κατά- ψυχρος χειμῶν ἀδυσώπητον τὸν ἀκαιρον τῆς κόρης θάνατον ἐπιπέρων, καθ' ἣν στι- γμὴν καὶ ἡ κοιμωμένη φύσις τὰς νεκρὰς

αὐτῆς καλλονὰς δεικνυσιν ἀλλ' ἡ φύσις δὲν θνήσκει. Ἐφησυχάζει, ἀναπαύεται ὅπως μετ' ὀλίγον νεκρῶσα ἐξεγερθῆ ἐν ᾧ τῆς κόρης ὁ θάνατος θά εἶνε αἰώνιος. Ἀνακτᾶ τὰς δυνάμεις τῆς, ὅπως μετ' ὀλίγον ἀνθο- στολιστας ἐξεγερθῆ, ἐν ᾧ ἡ κόρη οὐδέπο- τε τὰ ἐαρινὰ ἀνθὴ θά ἀτενίσῃ ἀντὶ τῆς μυσίνης ἢ κυπάριστος καὶ ἀντὶ τῶν ῥό- δων τὸ νεκρῶνθαι θά κομῆ τὴν σιγῶ- σαν τοῦ θανάτου τῆς κλινῆς. Καὶ κατὰ τοῦτο οἱ ὕπνο αὐτῶν ἀαφέρουσι. Με- λαγχολικῶς, θρηνηδῶς καὶ οἱ δυο ἐπι- ρχονται ἐν τῇ περικαλλῆ ἐκείνων ζωῇ ἀλ- λά πάλιν διαφέρουσι ὁ μὲν διαρκῆς, ἐ- κείνος ἐφήμερος. Ἡ κόρη τὸ πᾶν διὰ παντός ἀπολλυσι πλὴν ἡ φύσις ζωτικὴ καὶ πάλιν ἐξεγείρεται καταδεικνυουσα τὴν ἀγαθότητα τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὰ βλάστητικῶς ἐξυμνοῦντα τὴν παντοδουλίαν τοῦ.

Ἐν ἑσπερίῳ

ΠΕΡΙ

τῶν οἰματῶν καὶ κελίδων τοῦ αἵτου

Σπουδαίαν ἐντύπωσιν προῦξένησεν εἰς τοὺς ἀπλοικοὺς κατοίκους χωρίου τινος τῆς ἐπαρχίας Ἐρηχωρίου τὸ ἐξῆς πρὸ μηνὸς συμβάν.

Αἰφνίδια ἐμφάνισις αἱματωδῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ ἄρτου γυναικὸς λίαν προληπτικῆς καὶ ἡ ἐρμηνεῖα ἀπαιτίου γραϊδίου καθ' ἣν αἱ κηλίδες προσήμαινον δῆθεν ὅτι δυστύ- χημά τι ἐμελλε νὰ συμβῆ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς. Ἐνέβαλον ταύτην εἰς τοιοῦτον φόβον, ὥστε οὐ μόνον οὐδαμῶς ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἤρξατο καὶ νὰ λυπηταὶ περιμένουσα, οὕτως εἰπεῖν, τὸ κα- τὰ τὴν πρόρρησιν τῶν κηλίδων συμβησό- μενον αὐτῇ κακόν ὡ τῆς παραδόξου συμ- πτώσεως! Δὲν παρήλθε πολὺς χρόνος, ὅτε αἰφνηδῶς ἀφηρηπάσθη ὑπὸ τοῦ χάρονος ἐκ τῶν ἀγκαλῶν τῆς εἰρημένης γυναικὸς

ἐν τῶν τέκνων τῆς, ἐπαληθευούσης οὕτω τῆς ἐρμηνεῖας τῆς γραίας. Τὸ τοιοῦτον ἐνέβαλλεν εἰς τὸν αὐτὸν φόβον καὶ ἄλλας γυναικας, ἐπὶ τοῦ ἄρτου τῶν ὁποίων ἐνε- φανίσθησαν τοιαῦται ἐρυθραὶ αἱματωδῆς κηλίδες.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἦτο γνωστότατον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς τοὺς ἀν- θρώπους καὶ ἰδίᾳ τοῖς Αἰγυπτίοις οὐμίας ἐξῆ ἡρώσε τῆ τῆς γραίας δ-δ-μένης αὐτῆ, προῦκλασε πολάκις καὶ μάλιστα κα ἄ- τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἀαδύσεως τοῦ χροιτιανισμοῦ τὴν καταστροφή, πολλῶν ἀθῶν. Ἐν εἰτει δὲ 1292 μ. χ. αἱ ἐπὶ τῶν ἀζύμων ἄρτων τῶν καθολικῶ ἐν Γερμανίᾳ ἀναφανείσαι ἐρυθροὶ κηλίδες ἐ- ἠγγήθησαν ὡς κηλίδες αἱματος τροχηγ- θείσαι διὰ μαγειῶν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτο ἤρκεσεν, ὅπως ἐξεγερθῶσι τὰ πλή- θη καὶ οὕτω ἐν Φραγκοῦρη Βαρτοβούρ- γη Νιτεμβέργη ἐφανεύθησαν περὶ τὰς 10 χιλιάδας Ἰουδαῖοι. Διὰ τὴν αὐτὴν λόγον ἐν Βερολίῳ ἐφανεύθησαν τῷ 1510 μ. Χ. τεσσαράκοντα Ἰουδαῖοι.

Ἀλλὰ ὁμοῦς ἡ τοιαύτη ἐξήγησις τῶν αἱματωδῶν ἐπὶ τοῦ ἄρτου κηλίδων ἀπε- δείχθη ἐσραλμένη, μωρᾶ, ἀπειροκαλος καὶ βάρβαρος, ὅτε ἐσχάτως ἐκ τῶν ἐργα- στηρίων τῶν Βακτηριοδιδῶν ἐξήλθε δικ τῆς ἐπιμόχθου μελέτης αὐτῶν ἡ ἀληθῆς περὶ τούτων γνώμη. Οἱ ἐρευνηταὶ δηλ. τῶν βακτηρίων ἀνεκάλυψαν ὅτι αἱ τοιαῦται ἐπὶ τοῦ ἄρτου ἐρυθραὶ κηλίδες προέρχον- ται ἀπὸ διαφόρων χρωματογόνων βακτη- ρίων, ὧν ὁ τρόπος τῆς χρωματογονίας ἀγνωστός ἐστίν. Δὲν ἐγνωσθῆ τοῦτέστιν ἂν τὸ χρῶμα παρῶγεται ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐν ἣ τὰ βακτηρίδια ἀναπτύσσονται, ἢ τις βάρη καὶ ταῦτα, ἢ ἂν παράγεται ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάσματος, ἢ τῆς μεμβράνης τῶν βακτηρίων, εἴτα δὲ τὸ χρῶμα μεταδίδεται εἰς τὴν περὶ αὐτὰ οὐσίαν.

Τοιαῦται ἐγγχροὶ κηλίδες ἀναφαίνον- ται καὶ ἐπὶ τῶν ἐβρασμένων γεωμήλων, ἐπὶ κόκκων ὀρύζης, ἐπὶ τῶν τεύτλων, ἂν εὐρίσκωνται ἐν ἀγρίοις τόποις, ἐπὶ ἐβρα- σμένων ὧν κλπ. Καὶ τὸ γάλα ἐνίοτε χρωματίζεται κυανοῦν, ἐρυθροῦν ἢ κίτρινοῦ

καὶ ὁ ἰδρῶς κεκαλυμμένων χωρῶν τοῦ σώματος καὶ διαφοραὶ θρεπτικαὶ διαλύσεις ἀποκτῶσι διάφορα χρώματα.

Ἐκ τῶν χρωματογόνων βακτηρίων ἀναφέρμεν τὸ γένος τοῦ Μικροκόκκου, ὅπερ περιέχει τὰ περισσότερα χρωματογόνα βακτηρία εἶδη τούτου εἶναι; Μικρὰ ὁ πορτοκαλοειδῆς ἀναπτυσσόμενος ἐπὶ ἐβρασμένων γεωμήλων· Μικρ. ὁ ἐρυθροκίτρινος ἐπὶ ἀποχωρημάτων ζώων Μικρ. ὁ αἱματώδης προκαλῶν τὸ ἀνοικτῶς ἐρυθροῦν χρῶμα ἐπὶ τοῦ δέρματος τῶν τριχωτῶν μερῶν τοῦ σώματος, καὶ ἰδίᾳ τῶν μασχαλῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὤφασματων τῶν καλυπτόντων ταῦτα.

Οὕτω λοιπὸν ἡ βακτηριολογία ἀνακαλύψασα τὰ μικροσκοπικῶς ὁρατὰ αἴτια ἐξ ὧν προέρχονται αἱ ρηθεῖσαι ἐγχροαὶ κηλίδες, ἀπεσκορράκισαν τὴν ὑπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐσφαλμένην καὶ μωρὰν περὶ τούτων ἰδιᾶν διαμένουσαν ἄνωγ εἰσέτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ θήλειου φύλου.

Ἰταλῖος

Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ

Ἐν Ἰταλίᾳ καὶ παρὰ τὴν Νεάπολιν ὁ ψοῦται μονῆρες πὸ ὄρος Βεζούβιος.

Ἀναντιρρήτως ὁ Βεζούβιος εἶνε ἐκ τῶν φοβερωτέρων καὶ τῶν μᾶλλον γνωστῶν ἡφαιστειῶν τῶν ἐγκατεσπαρμένων ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου.

Φοβερὸς ἐν τῇ ὀργῇ του, εὐφορὸς καὶ μεγαλοπρεπῆς ἐν τῇ ἡρέμίᾳ του· οὐδαμοῦ τῆς Ἰταλίας δρέπουσιν ἰδυτέρους καρπούς, οὐδαμοῦ θερίζουσιν ἀφθονώτερον ὄσπον περὶ τοὺς πρόποδάς του, εὐδοκιμεῖ ἐν αὐτῷ ἡ ἀμπελὸς τρεφομένη ὑπὸ τοῦ ἐν ταῖς ἐγκαταῖς αὐτῷ πυρὸς καὶ ὡς εἰ ἤθελε νὰ παραστήσῃ τὸ σύμβολον τῆς διπλῆς φύσεώς του, φέρει καὶ τὴν ἐλαίαν, τὸ ἐμβλημα τῆς εἰρήνης καὶ τὴν δάφνην, τὸ σημεῖον τοῦ πολέμου καὶ τοῦ θορύβου.

Εἰ καὶ χθαμαλώτερον τῶν λοιπῶν ἡφαίστειων εἶνε ἐκ τῶν φοβερωτέρων ἢ ὑπ' αὐτῶν χώρα ἐκ τῶν περικαλλεστέρων ἃς δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ θαυμάσῃ.

Ἄπα α ἡ περὶ τὸν Βεζούβιον χώρα εἶνε ἡφαιστειώδης εἶνε δὲ ἤδη γνωστὸν ἐπι αἱ λίμναι Λακρηνίς, Ἄχερουσία, Ἄυρνος καὶ πλείσται ἄλλαι ἦσαν κρατῆρες ἡφαιστειῶν, ὡς καὶ τὰ κατὰ χώραν ἐγκατασπαρμένα βαραθρα, ἐξ ὧν ἐξήρχοντο ἄλλοτε τέφρα καὶ ποταμοὶ πυρός. Ἄναμοιβολῶς ἡ φύσις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀνεπαύθη ἐπὶ μακρὸν· τότε πανταχόθεν τυνέρευσαν κατοικοὶ τῆς ὠραίας ταύτης χώρας. Ἡ πόλις Κύμη ἀποικία τῆς Χαλκίδος ὑψώθη ἐκ τῶν πρώτων ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς χώρας ταύτης, ἣν ὠνόμασαν Φλεγραιῶν πεδίου, ἕνεκα τῶν τοῦ πυρὸς σημείων ἀτινα παρουσιάζει τῷ θεατῇ. Οἱ χρεῖσμοὶ τῆς Σιβύλλης τῆς Κύμης ἐγένοντο ἤδη γνωστοὶ καὶ πανταχόθεν συνέρρεον εἰς τὸ ζοφερὸν αὐτῆς ἄντρον ἵνα μαθῶσι τὰς τῆς εἰμαρμένης βουλὰς.

Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι μετ' ἑαυτῶν φέροντες τὰς περὶ Ἄδου παραδόσεις, ὡς ἐκ τῆς σύψεως τοῦ ἔδαφους, ὅπερ ἦνε πλήρες οργυμάτων ἐξ ὧν ἄλλα μὲν ἀνεπαύοντο, ἄλλα δὲ ἀνέλιθον καπνοῦς ἐνόμισαν ὅτι ἐκεῖ εὐρίσκοντο αἱ τοῦ Ἄδου πύλαι καὶ οὕτω ἐλέπομεν ἥρωας κατερχομένους εἰς τα ἐγκατα ἵνα ζῶντες ἐτι τὴν ἀπαισίαν τοῦ Ἄδου θύραν κρούσωσιν.

Μετὰ τὴν Κύμην καὶ ἄλλαι πόλεις ἀνηγέρθησαν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς λάβας, πάσαι μετ' οὐ πολὺ τῶν Ῥωμαίων λεία κατατῆσαι.

Οἱ Ῥωμαῖοι κοσμοκράτορες γενόμενοι καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἄρεως λαφύρων πλουτήσαντες, ἐν μόνον ἐσκέποντό, πῶς νὰ ἀπολαύσωσιν ἐν εἰρήνῃ τοὺς καρπούς τῶν κατακτήσεών των, μεταφέροντες εἰς τὴν πατρίδα των πᾶν ὅτι περίεργον καὶ ἐκπληκτικόν, παρουσιάζοι οἱ ξένοι τόποι.

Δὲν ἠρέσθησαν νὰ κοσμήσωσι μόνον τὴν κοσμοκράτειραν πόλιν ἀλλ' ἰδρύσαντο καὶ ἐξοχικὰς ἐπαύλεις ἐν αἷς προσέθεσαν τὰς αὐτὰς πολυτελείας καὶ τὸν αὐτὸν διάκοσμον. Θερμαὶ λουτρά, θέατρα, ἀγάλμα-

τα, ἵπποδρόμια ζωγραφικὴν, πᾶν ὅτι τὰς αἰσθήσεις νὰ τέρψῃ ἡδύνατο.

Ἴνα τὰς οἰκίαις τέρψεως ἀνεγείρωσιν τίνα τόπον ἡδύνατο νὰ ἐνλέξωσι, ἢ τὰς ἀκτὰς τῆς Νεαπόλεως; Οὐρανὸς αἰθριὸς χειμῶν οὐδέποτε βαρὺς τοπεῖα μαγευτικά. Θερμαὶ πηγαί, ὧν ἡδύνατο μεταφέροντες τὰ ὕδατα νὰ πηγνύωσι λουτρά εὐάρεστα καὶ ὑγιεινά, ἰδοὺ τί τοῖς παρεῖχον οἱ ὑπὲρ τῆς φύσεως εὐνοηθέντες οὗτοι τόποι.

Ἀριστοφάνης

Ἐπειτα συνεχῆ

ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ

Νύκτα τίνα ὠραίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐξ ἐκείνων ἃς μόνον οἱ κατοικοὶ τῶν τροπικῶν εἰ ἔχοντες οὐρανὸν τόσον αἰθριὸν συνήθως ἀπολαμβάνουσι, νεὸς αἱ ἀπερίττου καὶ θελκτικῆς καλλονῆς παρακολουθῶν τὴν παραλιακὴν ἕδον τῆς πόλεως Π. Ἐβαδίζε βραδέως ὡς ἄνθρωπος ἀπεροφνημένος ἐκ θαθείας καὶ ἐπιμονοῦ σκιψίως μετὰ τινος σιγῆς κερκίζε κλινεῖ τῆς ὕδου εἰσελθὼν εἰς γραφικὸν τίνα κήπον, ἔνθα δι' ἀνοσοπέλιστον ἀτραπῶν ἀφίχθεις μέχρι τῆς ἀκτῆς ἐκάθισεν ἐπὶ τινος συνθέτου μέρους καταφύτου ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐξ ἐσπεριοειδῶν δένδρων ἐπὶ τῶν ὁποίων συνεπλέκοντο χαριέντως ἀνελλισόμενα δ' ἀφροὶ ἀναδενδράδες σχηματίζουσαι εἶδος μαγευτικῆς σκιαδος. Πέρικν τῆς σκιαδος ταύτης ἐξείνιτο εἰς ἀπεριόριστον ἔκτασιν γαληνιαία καὶ ἀναπέμπουσα μαρμαρυγὰς στιλβηδόνας καὶ αἰγλῆς ἢ θαλάσσα ἐπὶ

τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁποίας ἦτο ἐξηπλωμένη ὡς ἀραχνόβρῆς πᾶλλευκος πέπλος, ἢ ἐξ αὐτῆς ἀναυδομένη εὐώδης ἀχλύς, δέσμη δὲ ἀκτίνων τῆς περὶ τὴν ὕσιν τῆς κλινούσης πλησιεραῦς σελήνης προσπίπτουσα ἐπὶ τῆς ἀχλύος ταύτης τῇ προαείδιδον ὄψιν φαντασιώδους θελκτικότητος.

Κατὰ τὴν αἰγλήθεον ἐκείνην μυροβόλον ἐκονήν νύκτα σιγῇ ἐπιβλητικῇ ἐβασίλευε περὶ τοῦ κατωθεν τῆς σκιαδος καθημένου νεανίου καὶ μόνον διεκόπτετο αὐτῇ ἐνίοτε ἐκ τοῦ ἀκουσθῶς ἀκουομένου φλοίσβου τῆς θαλάσσης συναγόμενου μετὰ τῆς μινυρίζουσας κικτερινῆς αὔρας, ἣτις ἐπλητῆν ἐπιχαρίτως μετ' ἄλλοκοῦ μελιωδίας τὰ φυλλώματα τῶν τερπικῶν ἀναδενδράδων ἀποειλουσα ἡδυμόλους καὶ γλυκυθύμους μουσικούς τόνους ἐξ ἐκείνων ἅτινες κατευνάζουσι τὰς ἀλγηδόνας τῆς ψυχῆς καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὴν μυστηριώδεις καὶ ἄγνους ποθοὺς ἀγνώστου καὶ ἰδανικῆς εὐτυχίας· σελήνιακαὶ δὲ ἀκτίνες διοισθαίνουσαι ἀνάμεσα τῶν φυλλωμάτων ἐξικνούτο μέχρι τοῦ ρευθάζοντος νεανίου τοῦ θαυκαλλόμενου ἀναμεικτικῶς ἐξ εὐκρέστων, θελξίψυχων ὄνειροπολήσεων καθ' οἷα χαρὰ ἐφαίνετο στίλβουσα ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ, ἔστιν ὅτε, μεϊδιᾶμα ἐπὶ τῶν ροδοχρῶν αὐτοῦ χειλέων καὶ ὄντας τί ἕτερα εἰμὴ εὐάρεστα συναισθηματα ἢ ἐπλήρουσι τὴν ψυχὴν τοῦ νέου ἐκείνου εἰς ὄν λαμπρὸν καὶ εὐέλπι ἀνετίλλε τὸ μέλλον; ποῖα γὰρ! ἀποπερατώσας ἤδη τὰς ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῆμῃ ἐνταῦθα σπουδὰς του κήρχετο ὅπως τελειοποιηθῇ τὴν ἐπαύριον τῆς ἐσπέρας ταύτης εἰς Εὐρώπην, ἔνθα τῆς εἶδεν ὅπως ἰσχυρῶς ἀγνώστοι ἐκπληξίαι ἀνέμενον αὐτόν! . . .

Πλὴν τὸν ροῦν τῶν εὐκρέστων ὄνειροπολήσεων του διεκόψαν ἀπτότως ἡ ἡραὶ γυναικεῖαι

3 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 3

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΧΙΘΩΝ

Πρέπει ἀπολύτως νὰ τῇ ἐμιλήσω, ἔκαμιν ἕτερα φωνή. Καὶ, αἶφνης, ὑπὸ σφοδρᾶν ὄθησιν ἡ θύρα τοῦ θεωρείου ἠνοίχθη, καὶ εἰς ἄνθρωπος ἐπαρουσιάσθη, μετ' ὀφθαλμοῦς θλασσοῦς, μορφὴν ἡλλοιωμένην, ὠχρότατος πρό τῆς ἐκπλήτου ἤδη ἡθοιοῦ. — Συγγνώμην! ἰτραύλισεν. Ω! συγγνώ-

μην, κυρία! . . . Πᾶν ὅτι πράττω εἶνε ἀνόητον. . . . τὸ γνωρίζω. . . Ἀλλὰ σὺς μόνη δύνασθε νὰ μὰς σώσητε! Ἐλεος, ἔλεος, σὲ; καθικιτεύω! Ἡ Σουλβία δὲ Ναϊθεῖ ἐσκέφθη κατ' ἀρχὰς νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα, νὰ καλέσῃ βοήθειαν· ἐπειτα, ἐπανακτῆσασα τὴν ψυχραιμίαν της, παρετήρησε καλῶς κατὰ πρόσωπον τὸν πρό αὐτῆς γονυπετῇ εὐρισκόμενον ξένον, ὅστις τῇ ἐμίλει μετὰ λυγμῶν. — Σὺς ἀκούω, κύριε, ἔκαμιν· τίς εἶσθε, καὶ τί με θέλετε; — Ναι, συγχωρήσατέ με διὰ τὸν ἀγνώ-

ΓΝΩΜΙΚΑ

κρυγιά, κρυγιά θρηνώδεις καλούσαι εν απο-
γνώσει βοήθειαν, ώς ελκτερίου άνετινκρη
υπότος εις τας άφνηθίους ταύτας κρυγας και
στρατιαίως προσέδραμον εκεί όποθεν έρπίνον
προερχομεναι μετ' ελίγον καμψας γωνίαν
ενα του κήπου ειςε φρικώδες θέαμα να πε-
ρίσταται πρό των οφθαλμών του· εις βηματων
τινων άπ' αυτού άπόττασιν έτελειτο παλη ά-

μισος, παλη λυσσώδης, παλη άπελπισμενη
δύο θέβηλοι, δύο θηρία μάλλον άνθρωπόμορφα
δύο τέρατα εξ εκείνων τα όποικ εύτυχώς σπα-
νίως συναντή εις εν τή κοινω ία, προσεπαθούν
όπως άπαγαγωσι θιαίως μελανειμονούσαν νεα-
ρην και περικαλλή ήλιλυποθυμον εκ του φό-
βου κόρην ήν άπεγνωσμενως υπερήσπιζεν άντι-
τάσσουσα τας ασθενης της δυναμεις η γηρικια
μήτηρ της. Πρό του άλγεινού τούτου θεάματος
ήτήθη άγκυκατησιν καταπλημαυρούσαν την
ψυχην του όνεος και άκθεκτος έρρίφη κατά
των ίεροσύλων εκείνων των άποτολιόντων να
μιάστω την άγγελικήν άγνότητα της νεάνι-
δος δι' ίσχυροτατου εε δια της ραδού του
πλήγματος επί της κεφαλής του όνεος εκ του-
των κατέρριψεν αυτόν εκτάδην πλήν ή έτερος
άποσπασας μάχιραν ευώρησεν εναντίον του
άπροσπυτου ύποκασιπτού της νεάνιδος πλην
θραυλέος και άτρώμετος πρό του καταφραους
κινδύνου ό νεός έσσυρεν χμέσως πολυκροτον και
ήπειλήσε μετ' ψυχραιμίας θάνατον κατά του
πακουργου εξαναγκασθέντος ήδη να τραπή εις
φυγήν εν τω σταξυ δε ό άλλος κκουργος έ-
γερθεις εξηρανόθη παραταίων έα σκοτιδινας
όπισθεν δεινδρυλλίων τινών. (Ακολουθεί)

Εφεδρος Πυροβολιτής

τρόπον μου. Ητο απολυτος άναγκη. Το όνο-
μά μου δέν θα σ' ώφελιση καθόλου Κηλου-
μκι Δαμβρέν και είμαι έμπορος εις την όιοδον
του Έλους. Βιβαίως δέν με γνωρίζετε, και
εγώ ό ίδιος, επειδή σπανίως μεταβαίνω εις τό
θέατρον, δέν σας είδον είμη άπαξ, πρό όκτώ
ήμερών, εις τό Νέον θεατρον κατά τον ρολον
σας. της Βασιλίσσης των χιώνων.

Λοιπόν; . . . ήρώτησεν ή Σιλβία.
Ίδού, κυρία . . . Το τέκνον μου όπιθνή-
σκει! . . . Το τέκνον μου! . . . Εννοείτε
τί σημαίνουν αι λέξεις αύται, αι όποικαι μου
σπαράσσουν την καρδίαν. ; . . .

Η γλυκυτέρα ζωή βασιάζει την επιρά-
νειαν κύματος γληηριαίου την όποιαν συν-
ταράσσει ή πτώσις και ένας μόνου φύλλου.

Κε Νεακερ

Τά φύλλα εκείνα τά πίπτουτα ώτπερ τ'ά
έτη μας, τά άθη άτινα μαραίνονται ώς αι
ώραι μας, τά συνερα φεύγοντα ώς αι πλά-
ναι μας, τό φώς εκείνο, όπερ άδυνατεί ώς
ό νοός μας, ό Ήλιος φυγομενος ώς οι έρωτες
μας, οι ποταμοί πηγνομενοι ώς ό βίος μας,
έχρουσι μυστηριώδεις σχέσεις με τας τυχας
μας.

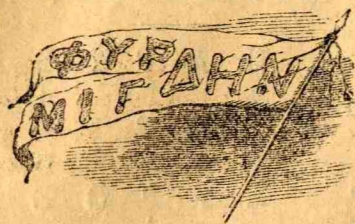
Σατωβριάν

Η φυγή ή άγαπώτα και πάσχουσα,
μετέχει του θείου, διακείται εις την αιθερι-
ωταραν αυτης καταστασιν. Όστις δέν εις
τά πραγματα τούτου του κόσμου και την
καρδιαν των ανθρώπων υπό τό διπλοδ
τούτο φώς της αγάτης και του πάθους,
δέν ειςε τίποτε άληθεις και δέν ήξεύρει τί-
ποτε.

Β. Ουγκώ

Όλοι οι έρωτευμένοι εινε σχεδόν παιδιά.
Τις αυτών άναχωρών δέν εξέλεξεν άστέρια
τινά του ουρανού και δέν ειπε, δεκνύων
αυτόν εις την έρωμένην του. «Αυτήν ήν
ώραν θεωρησέ τον, θα τον θεωρώ και εγώ.
Ενθυμήτου με και εγώ θα σ' ένθυμηθώ!»
Παύλος Φεβάλ.

Και, έκλαιε.
Εις τί δύναμαι να σας ώφελήσω; ήρώτησεν
ή Σιλβία δε Ναίβι, ήδέως.
Τό πάν κυρία, τό πάν . . . Ό μικρός μου
Πετρος, τό μονογενές μου έξαιετς τέκνον άπο-
θ ηρκει από έγκεφαλικόν πυρετόν. Δέν εινα τρο-
μερό; . . . Ουδέν φάρμακον τό άνακουφίζει,
τά παραληρήματα δέν τό αφίνουν καθόλου, ό
ιατρός ειπεν ότι . . . πλησιάζει τό μορταλον
τέλος Κι κατά τά παραληρήματά του δέν
παύει να επικαλήται κ' όποιον τον όποιον ειςε
πρό όκτώ ημερών, και τού όποιου ή μικρά του

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ο οίνος κατά τινα Γαλλικήν περι οίνοποιί-
ας πραγματείαν, έχει την νηπιακήν, την
άνδρικήν και την γεροντικήν του ήλικίαν,
μ' άλλους λόγους ή πολυχρησιότης δέν συνι-
στά πάντοτε την άξίαν του και παρά πλεί-
στοις πιστοτοι· ύπάρχουσιν εινη οτινες
μετά έτη δέν άξίζουσι τίποτε ό συγγρα-
φεύς μάλιστα διατείνεται ότι επιε οίνον
150 έτών ό όποιος ούδολως διέσσερε του
καθαρού ύδατος, τούτέστιν απέβαλλεν ά-
πασαν αυτού την δύναμιν.

Ο συρμός του μύστακος προέρχεται
εκ της Ισπανίας, ώς λέγουσι, όταν οι
Μαυροι κατέλαβον την γερσονησον, ό
χριστιανικός πληθυσμός και ό μουσουλμα-
νικός εύρέθησαν τοσοϋτον άναμειγμένοι
ώστε δέν ήδύνατο πλέον να άναγνωρισθώσι
μεταξύ των. Συνερώνησαν λοιπόν να ά-
φήσωσι να φυή υπό την ρίνα όριζοντιος
γραμμής τριχών και υπό τά χειλή δεσμής
κάθετος, ήτις έδιδεν εις τό σύνολον ση-
μείο· σταυρού. Ο μύσταξ κατέστη οϋτω
σημείον άδελφοσύνης, ήτις έκτοτε έχασε
πολύ εκ της αίκογενειακής άρχικής ά-
ξίας της.

ασθενής κεφαλή διαφυλοξε την άναμνησιν
Γνωρισετε τας παιδικας άναμνήσεις. αύται δέν
εξαλείφονται ώς αι ιδικαι σας. Η όπτασία
οϋτή τό μαγευικον παραδόξως, και υυθημερόν
έπικαλείται μεγαλοφώνως την άφιξιν της . . .
Μου ειπον, ότι τούτο, θα ήτο ό μόνος τρόπος
της σωτηρίας του. Αλλά πώς να καμω :

— Η.Ιον λοιπόν εινη τό πρόσωπον τό όποιον
επιθυμεί να ίδη τό τέκνον σας ;

— Η Βασιλίσσα των Χιώνων, του Μαγευ-
τικού Όρου.

Ο κ. Δαβρέν έπιώπησεν επί τινος στιγμής

Ο γέρον χειμών ήρσι από της ληγοσύνης
έβδομαδος να ένσκούπη εις την ήμετέραν πό-
λιν προμηυθείς δι δρυμιτηρωτατου Βορρ'.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν ή πλατεία
μας σχεδόν έρημος, ιδίως δια της άπουσίαν
του ώραίου της πόλεως μας φύλου, του όπι-
δειχθέντος λίαν εύαισθητου εις τας πρώτας προ-
σβολάς του ψυχους.

— Έργασίαι, έργασίαι, έργασίαι Γενικών
εργατήριον από τινος κατήνησεν ή Χαλκίς.
Παντοχού όλου και άν στρίψη τις τό ελίμ-
μα παρατηρεί πληθύν εργατων πυρετωδως ά-
πχολομενων έδώ μόν εις την άνίγερσιν του
Μουσειου, εκείθεν εις την άνίγερσιν του κατα-
στήματος του ηλεκτρικού φωτός, οϋτινος τά
έγκλίνα έταλείσθησαν πα ηγυρικως την παρελ-
θούσαν Δευτέραν Έξ άλλου δε έτέρους εργα-
ζομενους εις τά λιμενικά έργα, και εις την
σκυρόστρωσίαν των κεντρικώτερων μας δδών.
Δια πάντα ταϋτα δέν δύναμεθα ή να συγα-
ρώμεν τους άρμοδιους ίδια δε τον φιλοπρόδον
Δημαρχόν μας κ Δεμπέσιν

πνευστιών επανέλαθε . . .
— Πρό όκτώ ημερών, είχον έδηγήσει, τον
μικρόν Ητρον μου εις τό θιατρον, σας είδεν,
θαλει να σας έπα ιση . . . Λοιπόν έσκέψθη ότι
θα ήδύνασθε να εκτελέσητε την καλήν ταύτην
πράξιν . . . Αλλ' είμαι τρελλός, δέν εινη ά-
ληθεις ; Να σας πρκακλώ, σεις να έλθητε πα,
ρά την κοιτίδα άγωνιόντος.

Έξω ό διευθυντής προσεκαλει τους ήθοποι-
ους εις την σκηνή· ή τρίτη πράξις ήρχίζεν.

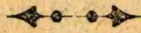
Η ήθοποιός εκρετήρησεν τον πρό αυτης

(Ακολοθ.θ.ι)

ΑΙΝΙΓΜΑ

Διαστημά τι χρονικόν
 Εἶμαι προσέτι καὶ μακρὸν.
 ἄν μ' ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι
 χωρὶς ἀμφιβολία ἄλλη
 εἰς τὸ ἀγα ἐς θά α' εὐρησῇ
 ἄν Κοσμογραφίαν ξεύρῃ.
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰαπότου Γουλιέλμου

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ποία κόρη ὀνομάζεται Φῆ;
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λιβοντακου τῶν Θεσῶν.

ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἐν κλωβῷ τιλ ἐθα ὑπάρχουσι κόνι-
 κλοι καὶ ὄνιθες ἀριθμοῦνται 82 πίδες
 καὶ 26 κ-φαλαί. τίσοι κόνικλοι πρέπει
 νὰ ῥῖνε καὶ ποσαι ὄνιθες;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς καλλιγελάδου ἀπόδους

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ποία ἄνθη δὲν μαραινόνται;
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀκανθυλίδος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημο-
 στευθεισῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Λύσεις Αἰνίγματος

ΠΙΝΝΑ — ΠΕΙΝΑ

Ἐπιθετικὸς λύσεις μᾶς ἐπέταλαν οἱ κ. κ. Ἀεικίμη-
 τος μαθητακός, Μπλουκός, Γαλανομάτα, Κί-
 τσοσ, ὀνειροπόλος νεάνης, Σουβαλιώτισσα, Φοί-
 βος Ἀπόλλων, Καπελάκι, ὁ Ἐπίρων, ὁ δάσκα-
 λος, ὁ Φωνακλᾶς, αἰθερία νόμφη, Νεραΐδα, ὁ
 Βεγγάζιος, ὁ κανεῖς, Γιαλαχίας.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου (Ἡ
 ζῶ ὀφίλος.)

ΛΥΣΙΣ ΚΥΒΟΥ

	Η	Α	Ρ	Ι	Σ
	Α				Ι
Κ	Υ	Ρ	Θ		Τ
Ι		Θ		Υ	Ο
Ρ		Σ	Υ	Ρ	Θ
Κ				Ι	
Η	Μ	Ε	Ρ	Α	

Ἐπιθετικὸς λύσεις μᾶς ἐπέταλαν οἱ κ. κ. Αει-
 κίμητος μαθητακός, Μπλουκός, Γαλα-
 νομάτα Κίτσοι, ὀνειροπόλος νεάνης, Σουβαλι-
 ώτισσα Φοίβος Ἀπόλλων, Καπελάκι, ἐπί-
 ρων. Δασκαλός Φωνακλᾶς, αἰθερία νόμφη
 Νεραΐδα, Βεγγάζιος Γιαλαχίας, Καλλιγελά-
 σος καστρώτης. Μῆς Ἑλλεν, Ἀσπροφόρος
 περιπατητής, Ἀγκυρα αἰτίας.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου (Ἡ
 Κίτσοσ.)

Ἡ Π Κύβη. Ἐπιθετικὸς λύσεις Κ Κ. Κέρκυραν
 Ἀναμενομέν ἐπιθετικὸς Φ Δ Τριπολιν Ἐλά-
 βίμεν εὐχαριστοῦμεν Ζ Π Αἰγίον Τὸ πῆματον
 ἐπιθετικὸς ζητήσατε τοῦ ἐπιθετικὸς ταχυδρομείου.
 Κ Α Ἐπιθετικὸς Αἰγίον σας δημοσιευθήσεται
 εἰς τοῦ προσέχεις φύλλον Δ Κ Λαρισσαν. Προ-
 ντίσατε. Α Κ Λαρισσαν Φύλλα ἀπεστά-
 λησαν. Α Μ. Σύρον εἰς ἡ ἀπαντησί σας.
 Δασκωϊδα Φ Κ. Βίλον εὐχαριστοῦμεν.
 Κυρίαν Α. Ρ. Ἐπιθετικὸς δὲν δυναμθα νὰ
 σας ἀπαντησωμεν συνενοκηῖτε με τὸν κ.
 Μριανθούτην Σ Σ Λαμνη. Εὐχαριστοῦ-
 μεν. Δ Π καὶ Μ Ε. Ἀλεξανδρείαν Εὐχαρι-
 στοῦμεν ἀπείρωσ διὰ τας συστασεις σας.

